

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-136/11

**Westbahn Management GmbH
împotriva
ÖBB-Infrastruktur AG**

(cerere de decizie preliminară formulată de Schienen-Control Kommission)

„Transport — Transport feroviar — Obligația gestionarului de infrastructură feroviară de a furniza întreprinderilor feroviare, în timp real, toate informațiile referitoare la circulația trenurilor și mai ales cele referitoare la eventualele întârzieri ale trenurilor, care permit asigurarea legăturilor feroviare”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 noiembrie 2012

1. *Întrebări preliminare — Sesizarea Curții — Instanță națională în sensul articolului 267 TFUE — Noțiune*

(art. 267 TFUE)

2. *Transporturi — Transporturi feroviare — Regulamentul nr. 1371/2007 — Drepturi și obligații ale călătorilor din transportul feroviar — Informații care trebuie furnizate de întreprinderile feroviare călătorului în timpul călătoriei — Informații referitoare la principalele legături — Conținut*

[Regulamentul nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului, art. 8 alin. (2) și anexa II partea II]

3. *Transporturi — Transporturi feroviare — Directiva 2001/14 — Alocare a capacităților de infrastructură feroviară și tarifare — Obligațiile gestionarului de infrastructură față de întreprinderile feroviare — Furnizări ale setului minim de prestații — Conținut — Obligația de a furniza datele în timp real cu privire la trenurile care reprezintă legături principale exploatare de alte întreprinderi feroviare*

[Regulamentul nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului, art. 8 alin. (2) și anexa II partea II; Directiva 2001/14 a Parlamentului European și a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/49, considerentul (1), art. 5 și anexa II]

1. Pentru a aprecia dacă organul de trimitere are caracterul unei instanțe în sensul articolului 267 TFUE, aspect care ține doar de dreptul Uniunii, Curtea ia în considerare un ansamblu de elemente precum originea legală a organului, caracterul său permanent, caracterul obligatoriu al competenței sale, natura contradictorie a procedurii, aplicarea de către organ a normelor de drept, precum și independența acestuia.

În această privință, Schienen-Control Kommission (Comisia de Control Feroviar din Austria) trebuie să fie considerată o instanță în sensul articolului 267 TFUE.

(a se vedea punctele 27 și 31)

2. Dispozițiile articolului 8 alineatul (2) coroborate cu cele ale părții a II-a din anexa II la Regulamentul nr. 1371/2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar trebuie interpretate în sensul că informațiile cu privire la principalele legături feroviare trebuie să cuprindă, pe lângă orele de plecare programate, și întârzierile sau anulările cu privire la aceste legături, oricare ar fi întreprinderea feroviară care le asigură.

(a se vedea punctul 43 și dispozitiv 1)

3. Dispozițiile articolului 8 alineatul (2) coroborate cu cele ale părții a II-a din anexa II la Regulamentul nr. 1371/2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar, precum și dispozițiile articolului 5 coroborate cu cele ale anexei II la Directiva 2001/14 privind alocarea capacităților de infrastructură feroviară, tarifarea utilizării infrastructurii feroviare și certificarea în materie de siguranță, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/49, trebuie interpretate în sensul că gestionarul de infrastructură are obligația de a furniza în mod nediscriminatoriu întreprinderilor feroviare datele în timp real cu privire la trenurile exploatare de alte întreprinderi feroviare atunci când aceste trenuri reprezintă principalele legături în sensul părții a II-a din anexa II la Regulamentul nr. 1371/2007.

Astfel, aceste informații sunt necesare tuturor întreprinderilor feroviare pentru ca acestea să fie în măsură să își îndeplinească obligațiile care le revin potrivit Regulamentului nr. 1371/2007.

În plus, pentru a asigura o concurență echitabilă pe piața transportului feroviar de călători și pentru a nu se încălca, pe de o parte, obiectivul care vizează să se permită o mai mare integrare a domeniului feroviar, care figurează în considerentul (1) al Directivei 2001/14, și, pe de altă parte, obligația de informare a călătorilor, trebuie să se garanteze că toate întreprinderile feroviare sunt în măsură să furnizeze acestora din urmă un serviciu de o calitate comparabilă, indiferent de mărimea rețelei de care dispun.

(a se vedea punctele 46, 47 și 50 și dispozitiv 2)